

КОННИЦИ

На А. Кралийчевъ

Конници, конници, конници, кървави конници.
моя родино и пламнало родно небе,
де е народа и де е земята бунтовница,
де сме, о мое печално и равно поле!

Тамъ изгорѣха селата и пѣятъ бесилкитѣ,
вѣтѣра стене надъ пуститѣ ниви сега,
конници идатъ и плаче земята родилката,
сякашъ че плаче и пѣе и иде смъртъта.

Тъмното копие, литнало тамъ въвъ просторитѣ,
свѣти подъ слънцето днеска оплискано въ кръвъ,
грѣятъ на свода огромни, червени прозорцитѣ,
сякашъ очитѣ на божия, алена стрѣвъ.

Конници, конници — братя надъ бездни надвесени,
моя родино и пламнало родно небе,
вѣтѣра иде, и страшно е, майко, и весело
пѣй и умира просторното равно поле!